

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 83/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Romanou Paliderovou, advokátska kancelária, Jégého 19, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. mája 2016 doručená a 3. novembra 2017 doplnená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 (ďalej aj „napadnuté konanie“)

2. Zo sťažnosti a z jej doplnenia predovšetkým vyplynulo:

„... Navrhovateľ: Bytové družstvo so sídlom v [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej BD) podal dňa 12.12.2000 na Okresný súd v Trnave návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý je vedený pod č. k.:5Ro 3620/00 o zaplatenie 900.- Sk (29,87 eur) s príslušenstvom.

Odporca: [REDAKOVANÉ] podal odpor proti platobnému rozkazu. Termín konania bol vytýčený až po roku a troch mesiacoch na deň 28.03.2002.

Z dôvodu nekonania vo veci som podal sťažnosť predsedovi OS v Trnave na prietáhy konania vedené pod č. k.: 12C/22/01.

Podpredsedníčka súdu listom zo dňa 05.12.2003 Spr 1541/02 mi oznámila, že moju sťažnosť nepovažuje za dôvodnú. Konanie vo veci bude naďalej sledovať až do jeho úplného dokončenia.

Vo veci prebiehali naďalej ďalšie prietáhy a neefektívne konania. V priebehu neefektívneho konania a zbytočných súdnych prietahov boli postupne pri zisťovaní súdom u navrhovateľa, na základe mojich požiadaviek, objavované ďalšie nové protiprávne skutočnosti, na základe ktorých som sa postupne dozvedal o protiprávných konaniach navrhovateľa, ktorými mi boli spôsobované veľké škody, a z toho dôvodu som uplatňoval nové vzájomné návrhy.

Prvostupňový súd pri podávaní nových vzájomných návrhoch ma zastrašoval, časť protinávrhov a vzájomných návrhov uznesením súdu bolo odmietnuté, v niektorých častiach, bolo konanie o nich zastavené resp. nebola pripustená zmena vzájomného návrhu, čo súd spôsobil okrem iného aj tým, že mi vyruboval vysoké zálohové platby na znalecké dokazovanie aj v prípadoch, keď nebolo potrebné znalecké dokazovanie, takto mi súd neumožňoval konať pred súdom.

Súdu som doložil rozhodnutie vo veci o neprimeraných vysokých korekčných koeficientoch, oproti stanoveným korekčným koeficientom príslušným právnym predpisom,

ktoré korekčné koeficienty som súdu preukázal s odvolaním sa na príslušný právny predpis, ktorý stanovoval príslušný záväzný korekčný koeficient, súd o týchto veciach nekonal

Súdom mi boli opakovane vyrubované vysoké zálohové platby na znalecké dokazovanie (ktoré nebolo potrebné) a to napr. uznesením súdu zo dňa 02.05.2012 sp. zn.: 12C/22/2001-928, v ktorom mi bolo v bode II. uložená povinnosť zložiť preddavky na trovy spojené s podaním znaleckého posudku vo výške 1.000.- eur.

Pre nedostatok finančných prostriedkov, bol som takto súdom donútený zobrať späť svoje protinávrhy, ktoré majú podstatný význam na preukázanie celkového protiprávneho konania navrhovateľa.

Prvostupňový súd ďalej uznesením zo dňa 19.11.2011 sp. zn.: 12C/22/2001-770 rozhodol: Súd odníma [REDAKOVANÉ] so spätnou platnosťou od 02.07.2008 oslobodenie od súdnych poplatkov priznané uznesením tohto súdu sp. zn.: 12C/22/2001-62 zo dňa 11.10.2001 a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 23Co/290/2005-191 zo dňa 14.11.2005 v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn.: 18C/342/2001. Takto súd protiprávne úmyselne zvýhodňoval navrhovateľa v môj neprospech.

Prvostupňový súd čiastočným rozsudkom zo dňa 22.02.2013 sp.zn.: 12C/22/2001-1031 nespravodlivo rozhodol okrem iného aj v tom, že neuprednostnil pri rozhodovaní prvý vzájomný návrh zo dňa 09.07.2002 - nerozhodol o ňom aj napriek tomu, že v tejto veci uplynula lehota 11 rokov, pričom tento môj prvý vzájomný návrh zo dňa 09.07.2002 neovplyvňuje - nemení ani nedopĺňa moje podané ďalšie vzájomné návrhy.

Prvostupňový súd sa v dostatočnej miere nezaoberal podaniami pri ktorých som sa odvolával na príslušné doložené dokumenty, zákonné ustanovenia, iba mi neumožňoval uplatnenie mojich zákonných práv vyrubovaním neprimerane vysokých poplatkov a záloh na znalecké dokazovanie.

Pritom všetkom malo byť súdu v dostatočnej miere známe, že navrhovateľ koná od samého začiatku pri podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 900.- Sk doručené súdu 12.12.2000 protiprávne, okrem iných skutočností mal prvostupňový súd protiprávnosť konania preukázanú aj podobnými na vec sa vzťahujúcimi rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 4Cdo 142/02, sp. zn.: 4Cdo 83/2006 a následne taktiež v takejto veci rozhodnutie KS v Trnave sp. zn.: 11C/108/03 zo dňa 19.11.2008.

Prvostupňový súd počas priebehu konania zbytočne rozdeľoval vec do viacerých čísiel konania a to 12C/94/2003 , č. k.: 18C/342/2001.

Vo veci som sa sťažoval aj na Ústavný súd SR, ktorý nálezom I. ÚS 152/05-38 zo dňa 09. novembra 2005 vo veci vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn.: 18C 342/01 rozhodol, že bolo porušené moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl.48 ods. 2.

Ústavy Slovenskej republiky, ďalej v náleze III. ÚS 375/2011-34 zo dňa 26.októbra 2011 rozhodol, že vo veci vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn.: 12C 22/2001 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 24Co 239/2010 po právoplatnosti nálezú Ústavného súdu SR č. k.: III. ÚS 242/09-30 z 10. novembra 2009 moje právo porušené bolo.

Aj napriek horeuvedeným skutočnostiam Okresný súd v Trnave naďalej pokračuje vo veci vedenej pod č. k.: 12C/22/2001 v neefektívnom a v nespravodlivom konaní, so zbytočnými súdnymi prietahmi, ktoré k dnešnému dňu celkove trvajú 15 rokov 4 mesiace a 19 dní dôkazom čoho je aj v prílohe uznesenie Okresného súdu v Trnave č. k.: 12C/22/2001-1225 zo dňa 07.04.2016, ktoré mi bolo doručené dňa 30.04.2016 a to všetko aj bez ohľadu na horeuvedené nálezy ústavného súdu.

Proti horeuvedenému uzneseniu zo dňa 7.4.2016 som podal odvolanie zo dňa 04.05.2016...

Na základe skutočností uvedených v časti I. tejto sťažnosti je nesporné, že Okresný súd v Trnave svojim postupom vo veci vedenej pod sp. zn.: 12C/22/01 naďalej porušuje základné právo upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy a ľudské právo upravené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Skutočnosť, že Okresný súd v Trnave o odpore proti platobnému rozkazu a vzájomných návrhoch do dnešného dňa právoplatne vrátane trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia nerozhodol, hoci od podania návrhov uplynula lehota 15 rokov 4 mesiace, vyvoláva u mňa dlhodobý stav právnej neistoty, ktorý napriek využitiu všetkých dostupných právnych prostriedkov nápravy naďalej pretrváva.

Predmet namietaného konania pritom nie je právne ani fakticky tak zložitý, aby objektívne podmieňoval dlhšiu dobu na prípravu rozhodnutia.

Napriek tomu, že zabezpečenie pomoci je v rukách štátu Okresného súdu v Trnave, tento bez primeraných dôvodov nekoná resp. nekoná primerane k svojim možnostiam a okolnostiam tohto prípadu, keď koná tak neefektívne a nespravodlivo koná, následkom čoho je spôsobované pretrvávajúce protiprávneho stavu.

Včasné rozhodnutie Okresného súdu v Trnave v predmetnom konaní by odstránilo stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzam, čo je aj podľa doterajšej činnosti Ústavného súdu SR účelom základného práva na prerokovanie veci spravodlivo, efektívne a bez zbytočných prieťahov.

... Nečinnosťou, neefektívnym konaním a nespravodlivým rozhodnutím prvostupňového súdu som utrpel finančnú majetkovú a aj nemajetkovú ujmu. Ak by súd včas a spravodlivo rozhodol, došlo by u mňa k podstatnému zlepšeniu mojej zlej finančnej situácie, keďže som poberateľom nízkeho starobného dôchodku a ako osoba zdravotne ťažko postihnutá s potrebou sprievodcu nemám možnosť iného príjmu.

Dlhodobý stav právnej neistoty spôsobuje u mňa veľkú psychickú záťaž.

Vzhľadom na odstup od podania návrhu na platobný rozkaz a od podania protinávrhu na súd a primeranej lehoty, v ktorej mal súd o náhrade iných trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia rozhodnúť možno celkovú finančnú majetkovú a aj nemajetkovú ujmu stanoviť na sumu 15.000.- eur.

... Na základe uvedeného a v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami platných právnych predpisov navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 25 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov prijal sťažnosť na ďalšie konanie a po jeho prerokovaní vydal tento nález

Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.:12C 22/01 naďalej porušuje základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci spravodlivo efektívne a bez zbytočných prieťahov zaručené v čl.48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo na prerokovanie veci podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

[REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sumu 15.000.- eur, ktoré mu je Okresný súd v Trnave povinný zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť advokátovi trovy právneho zastúpenia pred ústavným súdom na účet právneho zástupcu.

Sťažovateľ súhlasí s tým, aby jeho sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania.“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

5. Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Trnava v konaní o zaplatenie istiny vo výške 29,87 € vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 počas celého doterajšieho konania, napriek tomu, že ústavný súd už nálezom č. k. II. ÚS 112/05-38 z 26. októbra 2005, nálezom č. k. III. ÚS 242/09-30 z 10. novembra 2009 a nálezom č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011 vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu konať v danej veci bez prietáhov a sťažovateľovi priznal aj finančné zadosťučinenie. Naposledy však ústavný súd svojím nálezom č. k. III. ÚS 44/2014-32 zo 17. júna 2014 sťažnosti sťažovateľa nevyhovel aj s odôvodnením: „Ústavný súd sa stotožnil s výhradami okresného súdu, čo sa týka postupu sťažovateľa, a konštatuje, že trvanie napadnutého konania bolo zapríčinené procesným postupom sťažovateľa, ktorý maril postup súdu svojimi opakovanými návrhmi na rozšírenie predmetu konania a ich následnými späťvzatiami, nekvalifikovanými podaniami, ktorých vady bolo potrebné odstraňovať, ako aj podanými opravnými prostriedkami proti procesným rozhodnutiam súdu v napadnutom konaní.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti predmetom tejto sťažnosti je posúdenie obdobia po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 44/2014-32 zo 17. júna 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť doručením okresnému súdu 8. augusta 2014.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. Vychádzajúc zo sťažnosti a z jej príloh, zo zapožičaného súdneho spisu, ako aj zo skutočností známych z vlastnej činnosti ústavný súd konštatuje, že si je vedomý skutočnosti, že v napadnutom konaní boli vydané opakovane nálezy a od právoplatnosti posledného z nálezov (8. augusta 2014) do podania tejto sťažnosti (10. mája 2016) uplynul jeden rok a deväť mesiacov, no na druhej strane dodáva, že objektívne nemožno prehliadať, že počas takmer celého tohto obdobia sa spis nachádzal na odvolacom súde, ktorý rozhodoval o opravných prostriedkoch sťažovateľa, a toto obdobie nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu a postup Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sťažovateľom napadnutý nebol.

8. Skutkový stav po vydaní nálezov ústavného súdu č. k. III. ÚS 44/2014-32 zo 17. júna 2014 možno zhrnúť takto: Keďže proti rozsudku okresného súdu č. k. 12 C 22/2001-1128 z 3. apríla 2014 podal sťažovateľ odvolanie, okresný súd 18. júna 2014 vyzval sťažovateľa, aby uhradil súdny poplatok za podané odvolanie, a navrhovateľa (Bytové družstvo v [REDAKČIA]), aby sa písomne vyjadril k tomuto odvolaniu. Navrhovateľ sa k odvolaniu vyjadril 8. júla 2014 a sťažovateľ 14. júla 2014 požiadal súd „o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov“. Dňa 24. júla 2014 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby zdokladoval svoje aktuálne majetkové a zárobné pomery, a sťažovateľ uvedenej výzve vyhovel 25. augusta 2014. Okresný súd uznesením č. k. 12 C 22/2001-1189 z 8. septembra 2014 sťažovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ 6. októbra 2014 odvolanie. Dňa 8. októbra 2014 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaniach sťažovateľa. Krajský súd uznesením č. k. 14 Co 680/2014-1205 z 26. augusta 2015 napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a nariadil „opravu výroku napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa tak, že rozsudok sa týka protinávhrhu odporcu“. Spis bol okresnému súdu vrátený 13. októbra 2015 a

16. októbra 2015 okresný súd v zmysle uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu vydal opravné uznesenie č. k. 12 C 22/2001-1223, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25. novembra 2015. Dňa 30. novembra 2015 zákonná sudkyňa upravila vyššieho súdneho úradníka, aby sa rozhodlo o trovách konania. Dňa 7. apríla 2016 okresný súd uznesením č. k. 12 C 22/2001-1225 zaviazal sťažovateľa uhradiť navrhovateľovi trovy konania (23,22 €) a náhradu trov právneho zastúpenia (953,54 €). Sťažovateľ 4. mája 2016 podal odvolanie proti uvedenému uzneseniu. Dňa 6. mája 2016 okresný súd uznesením č. k. 12 C 22/2001-1234 vyzval sťažovateľa, aby uhradil súdne poplatky (5 €) za podané odvolanie. Sťažovateľ podal 30. mája 2016 odvolanie proti uvedenému uzneseniu. Dňa 9. júna 2016 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaniach sťažovateľa. Krajský súd uznesením č. k. 26 Co 144/2016-1255 z 19. septembra 2017 napadnuté uznesenie okresného súdu zo 7. apríla 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol okresnému súdu vrátený 5. októbra 2017.

9. Ústavný súd poukazuje predovšetkým na svoju ustálenú judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02), podľa ktorej nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné prierahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prierahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prierahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

10. Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ktorá sama osebe *prima facie* indikuje potrebu vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľa, aj vzhľadom na existenciu viacerých nálezov v napadnutom konaní v posudzovanom prípade zohľadnil predovšetkým povahu napadnutého konania a rovnako ako aj III. senát ústavného

súdu vo veci sp. zn. III. ÚS 44/2014 materiálne hľadisko namietaného porušenia označených práv. Ústavný súd v okolnostiach danej veci v prvom rade zohľadnil to, že v základnom konaní išlo o zaplatenie istiny vo výške 29,87 € s prísl. a počas takmer celého posudzovaného obdobia sa spis nachádzal na krajskom súde, ktorý rozhodoval o opravných prostriedkoch sťažovateľa. Toto obdobie nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu a postup krajského súdu sťažovateľom napadnutý nebol. Okrem uvedeného treba dodať, že v postupe okresného súdu v posudzovanom období okrem niekoľkých mesiacov (od 30. novembra 2015 do 7. apríla 2016) nie sú žiadne nečinnosti. Postup okresného súdu v napadnutom konaní v posudzovanom období nebol bez prietahov, avšak nevyznačoval sa takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2018